

derne, og endelig med $\frac{1}{3}$ efter Amtsråadets Skjøn. Men det er min Overbeviisning, at Amtsråadet slet ikke kan skjønne om denne Ting. Der kan ligge en 70 til 80 Communer i en Amtsråadsreds, og det vil være umuligt for Amtsråadet i sin Heelhed at bedømme, hvilken Statteevne disse Communer have. Det enkelte Amtsråadsmedlem kan vel have noget Begreb om, hvorledes et vist Antal Communer paa hans Egn skal paalignes; men Følgen af denne Bestemmelse vil ikke være, at Amtsråadet afgiver sit Skjøn og derefter fordeles Skatten, men derimod, at enkelte Medlemmer af Amtsråadet, som i Forhold til denne nye Statskat maae betragtes som reent tilfældige, komme til at være Skattecommissairer. Idet jeg altsaa ikke kan berolige mig med, at denne Contingentskat er retfærdig, og idet jeg paa den anden Side mener, at det, om det end ikke er absolut nødvendigt, dog vil kunne virke heldigt paa hele vor finansielle Status at faae en ny Skat, saa spørges jeg til at maatte foretrække et ligefremt Procentsystem. Det er sandt, at det, naar man gaar til den enkelte Mand og paaligner ham den Skat, som skal svares til Staten, vistnok vil være utvivlsomt, at man ikke lige strax i det første Aar vil komme til et ubetinget rigtigt Resultat, men hvad gjør saa det? Naar man antager, at 1 pCt. af Skatteindtægten, paalignet paa alle Personer, vilde give c. 1 Million, hvis Alle kunde og vilde nysigtig opgive deres Indtægt, men man dernæst frygter, at der ikke vil komme denne Million ud, fordi Folk med eller uden deres Villie gjennemsnitlig komme til at ansætte deres Indtægter for lavt — ja, saa faae vi nogen mindre Indtægt i dette ene Aar, maastee en 7 til 800,000 Rigsdaler istedetfor 1 Million, men det gjør jo Intet, thi man behøver saa blot næste Aar istedetfor 1 at paaligne $1\frac{1}{4}$ pCt. eller deslige, og Ulykken vil da ikke være større, da Staten jo heldigvis staaer saa godt i finansiell Henseende og har saa store Capitaler til sin Raadighed, at en Udfalden af nogle Hundrede Tusinde Rigsdaler i den berregnede Aarsindtægt ikke gjør Noget til Sagen.

Særligt troer jeg i det Hele taget, at den Frygt, som ligger til Grund for Contingentsystemet, nemlig at Folk, deels den enkelte

Mand, deels Communerne, ikke ville være ærlige og ikke bringe deres Indtægter i Anslag saa godt, som de kunne, er uberettiget. Efter de Ytringer, der hidtil ere saalne her i Salen, og efter hvad vi ellers have hørt omtalt, synes det, som om den communale Indkomstskat i Kjøbenhavn har givet et tilstrækkeligt godt Resultat, og jeg indseer dog ikke, hvorfor man a priori skulde antage, at man vilde faae et mindre godt Resultat paa Landet og i Kjøbstæderne (Afskydelse), jeg indseer ikke, hvad det gjør til Sagen, at den, som et æret Medlem (Brix) nu yttrede, er en Communeskat. Jeg troer oprigtig talt ikke, at den enkelte Person i den Grad skulde have større Kjærlighed til Communen end til Staten, at han snarere skulde vise sig uærlig ligeoverfor Staten end ligeoverfor Communen. — Jeg troer endelig, at naar Indkomstskatten skal være en Skat, ikke alene for enkelte Aar, men maastee for bestandig, eller i alt Fald for en længere Fremtid, bør man resolut og uden at frygte mulige ubehagelige Følger i den første Tid, gaae til at indføre det System, som dog maa siges at være det fornuftigste i og for sig, nemlig Procentsystemet; thi kun derigjennem er man istand til at indhøste Erfaringer. Om vi saa have Contingentsystemet det ene Aar efter det andet, ville vi derigjennem ikke kunne danne os virkelige Erfaringer, paa hvilke vi kunne støtte os ved en Udvikling til Procentsystemet; derimod kunne vi, hvis vi strax gaae ind paa dette System, hvert Aar lidt efter lidt samle Erfaringer, saa at vi, naar vi see, at der er Feil ved den Lov, som nu skal gives, med Lethed kunne rette dem. Jeg maa derfor slutte mine Udtalelser med, at Skjøndt jeg ikke med nogen Glæde stemmer for en ny Skat, vil jeg dog stemme for denne nye Indkomstskat, hvis det bliver en Procentskat, som man kalder det; derimod maa jeg erklære, at, hvis det bliver en Contingentskat, vil jeg for mit Vedkommende stemme imod den, og jeg troer, at jeg, uden Fare for Statens finansielle Stilling, kan gjøre det, og jeg troer, at jeg ligeledes personlig vil kunne gjøre det uden Hensyn til, hvad der under Finantslovens Behandling deels er udtalt af Finantsudvalget, deels er vedtaget her i Thinget. Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valg-